

במדיונה

(המשך מעמוד 10)

לפטר את שרון כל עוד זה נהנה מהגיבוי שלו.

תוצאת בנייה: שרון ושות' היכו את שמיר בשרדהיקרב שלהם, מרכזהליכוד. שמיר הי' כה את שרון ושות' בשרדהיקרב שלו, הממ' שלה. השאלה היא היכן מערך הקרב הבא.

מדיניות

רגע האמת

כאשר סאראת בא לעשות

שלום, מישהו שאל אותך

איך נבחר?

כמו הילד באגדת ביגדייהמלך-החדשים, אמר עוז וייצג את הכל בכמה מילים. כאשר הצביע השבוע בממשלה נגד יוזמת-הבחירות בשטחים הכבושים, אמר: "בשביל מה צריך בחירות? כאשר בא הנה אנור אלסאראת, מישהו שאל אותך איך הוא נבחר? דיברנו עם סאראת, וצריכים לדבר עם אש"ף."

אבל השם אש"ף נשאר מילה גסה. כל שאר השרים רחו כועס את ההצעה. התגינה סביב ביגדייהמלך-החדשים נמשכה.

כסאם וביבי. אולם ישיבת-הממשלה נערכה על פלנטה, שהיא מחוץ לתחום כדורי הארץ.

על פני כדור-הארץ, במיזרח ובמערב, נוצר רה עתה מקבילה ישראל-אש"ף. הדבר כבר נכנס לשיגרה. אחרי שדיגלי ישראל ופלסטין נישאו בראש תהלוכת יום-המהפכה בפאריס, לעיני 700 מיליון צופים, הוויכוח כאילו נג' מר.

דוגמה קטנה: שרהחוקן הבריטי, ג'פרי האו, קיבל לראיון את עוזרו של יאסר ער' פאת, כסאם אברשריף. לשם איוון, מיהר להוד' מין גם את כיבי נתניהו, סגן שרהחוקן. נתנ' יהו, שכל חייו מוקדשים למילחמה באש"ף, עוזר עתה לבריטים לאזן את מישקלו של אש"ף — שמא ייאמר כי הבריטים מכירים רק באש"ף, ולא בישראל.

קריאתו של אריאל שרון לרצוח את יאסר ערפאת, כתנאי מוקדם לכל יוזמה מדינית, עוררה על כן זעזוע כבירות רבות. "וזהי הכ' רוה טרוריסטית", הכריז חוסני מוכארכ, נשיא מצרים, יום אחרי ששפע חיובים וברכות כפי גישה עם ראשי הציבור היהודי המזרחי בא' רץ, הרב עובדיה יוסף והשר אריה ררעי. בכל החני העולם הערכי מבנים עתה שהמפתח לשינוי בישראל הוא בידי השוב המזרחי, הנר' טה לליכוד (ראה הדרון).

שרון אמריקאי. אולם המבחן האמיתי הוא בארצות-הברית, והוא בא השבוע באופן רמטי.

איש הימין הקיצוני-קיצוני בסנאט האמ' ריקאי, ג'סי הלמס, מין אריאל שרון אמריקאי, העלה הצעת-החלטה שהיתה אמורה לשים קץ לדושיח האמריקאי-אש"ף. היוזמה באה מצד אירגונים יהודיים כמו הלינה נגד השמחה ואיפ'ק, שנפלו מזמן בידי יסודות הימין הקי' צוני ביהרות ארצות-הברית. להלמס היה חשבון פשוט. אין כמעט סנא' טור שיעז שלא להצביע בעד הצעה פרוישי' ראלית, כי רבים מבין הסנאטורים נבחרו בעז' רת קרנות יהודיות — וגם האחרים יודעים כי הקרנות היהודיות סילקו מהסנאט את כל המתנגדים למדיניות-ישראל.

אולם הלמס לא העריך את המצב נכונה: מניו גמור עם הנשיא ג'ורג' בוש ושרהחוקן שלו, ג'יימס בייקר, להרחיב את הדושיח עם אש"ף. אין הם מוכנים עוד לתת את הפלס' טינים כמתנה לסובייטים.

איזה דם? הבית הלכן נכנס לפעולה. הוצע תיקון, שרוקן את הצעת הלמס מתוכנה. לעזרה גוייסו האירגונים היהודיים הגדולים,

(המשך בעמוד 44)

העולם הזה 2708

דו-קרב

לאור השמש

ובתיקוה ליהנות מעמדת-מיקוח נוחה בין הליכודניקים הניצים. לשון-המאזניים לקראת ההתמודדות הש' נייה נסתה או לצידו של מקסים לוי. רודר מגן תיווך בין הצדדים במאמץ להשיג הסכם בין השניים. היה קיים חשש שלנדאו ואנשיו יצביעו בעד מועמד המערך, אם לוי יהיה מועמד הליכוד לתפקיד. תחת לחץ זה הושג הסכם שאמור היה לקבוע את חלוקת המישורות והסמכויות בין השניים בשילטון המקומי.

ההסכם היה אמור לתת למקסים לוי את תפקיד יושב-ראש-המרכז, ולהעניק ללנדאו מישורה חדשה, שאינה מעוגנת בתקנון המרכז — יושב-ראש ההנהלה.

תפקיד זה, לפי ההסכם, היה אמור להעניק ללנדאו את מירב סמכויות הניהול המעשי של המרכז.

לנדאו, כנראה, לא היה רי זוהר. על הנייר העניק לו ההסכם מלוא-החופן סמכויות, אבל לא היה לו שום בסיס בתקנון המרכז. כדי לשנות את התקנון ררוש רוב של 75%. רוב כזה אין לליכוד שם, והמערך אינו מוכן, כצ' *

כזו. אך חלפו רק ימים מעטים, ובית-הדין התי' נועתי פסל את תוצאות ההצבעה (ועקב הצבעה בפקטימליה של אחר מראשי-הערים, והכריז על הצבעה חדשה.

מרכז-השילטון המקומי, על ארבעת החכי' רות המסונפות אליו (ביניהן: מיפעל-הפיס' ובוקן אוצר השילטון המקומי). נראה לעסקני

המיסמך שהגיע לידי העולם הזה נראה תמים: מיכתב-ברכה, משוכפל במכונה, ובו' שלוש קורות בסרייה-כל. אבל זוהי פצצה.

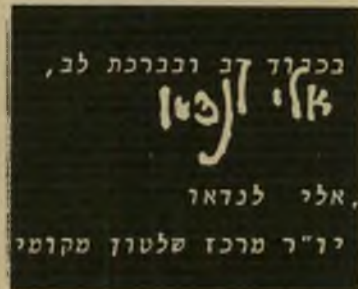
כי חתם עליו. בכבוד רב ובכריכת-לב, אלי' לנדאו, יור' מרכז שילטון מקומי. המיכתב כתוב על נייר-המיכתבים הרישמי של "מרכז

מקסים לוי התכחשות ונסיעה לחו"ל

אלי לנדאו זעם ובית-מישפט

החתימה של לנדאו ונס ברכתיב

הליכוד כמיכרה-זהב של ג'ובים וטובות-הנאה שונות. התמודדות מחודשת שאימה להידר' דר לסיגנון הסריהמעצורים בנוסח מאבקי שמיר-לוי-שרון-ארנס, ריחפה במיסדרונות מצוות-זאב.

היריב המערבניקי — המלקק עדיין פיצעי תבוסתו בבחירות לרשויות המקומיות — צפה בקרב המתפתח בהנאה רבה,

השילטון המקומי בישראל, ונושא את התא' ריך 6 ביולי 1989.

יש בו רק ליקוי קטן אחד: אלי לנדאו אינו יור' מרכז השילטון המקומי. בתפקיד זה מכ' הן כחוק מקסים לוי.

את תגובתו של לנדאו הנמצא בחו"ל לא ניתן היה להשיג.

תחת לחץ?

כמו יצחק שמיר ואריאל שרון, משה ארנס ורודי לוי, גידעו פת ויצחק מודעי, שימעון פרס ויצחק רבין; כך הופכים מקסים לוי ואלי לנדאו לצמרת-המדתקוטט החדש בפוליטיקה הישראלית.

ערב ההתמודדות על ראשות מרכז-השילטון-המקומי חתמו השניים על הסכם סודי ביניהם. הסכם זה מנע התמודדות שנייה ביניהם. בהתמודדות הראשונה ניצח אלי לנדאו, ראש-עיריית הרצליה, מתחנה שרון, את מקסים לוי, אחיו של רודי לוי על חורו של קול, והוכרו כמועמד הליכוד לראשות המר'